

ŽIVOTOPIS: Prof. dr. sc. Zdenko Šimić

Zdenko Šimić je rođen 28.07.1964. u Osijeku gdje je završio osnovnu i srednju školu.

Na Elektrotehničkom fakultetu (ETF danas Fakultet elektrotehnike i računarstva, FER) u Zagrebu je: diplomirao 1988., magistrirao 1994. i doktorirao 2001. (na temi "Vjerojatnosna analiza pogonskih stanja nuklearne elektrane"). Izabran je u naslovno zvanje redovitog profesora 2017. i znanstveno zvanje znanstveni savjetnik u trajnom zvanju 2022.

Od veljače 1989. radi u Zavodu za visoki napon i energetiku FER-a gdje sudjeluje u izradi energetskih vjerojatnosnih sigurnosnih analiza te u istraživanjima i projektima ministarstva znanosti. U rujnu 1992. izabran je u znanstveno-nastavno zvanje asistenta za grupu predmeta Električna postrojenja, a 26. lipnja 2001. godine u znanstveno-nastavno zvanje višeg asistenta za istu grupu predmeta. Na ETF-u u Osijeku je 18. svibnja 2004. izabran u naslovno znanstveno-zvanje docent (na FER-u u Zagrebu 15. veljače 2006.) za znanstveno područje Tehničke znanosti, znanstveno polje elektrotehnika, znanstvena grana elektroenergetika.

Do kolovoza 2015. Radio je na FER-u kao izvanredni profesor (izabran 2010.) gdje je sudjelovao u provođenju nastave iz sljedećih predmeta: (prediplomski studij) Energijske tehnologije, Okoliš i održivi razvoj, (diplomski studij) Energetske pretvorbe, Obnovljivi izvori i napredne tehnologije, Metode proračuna pouzdanosti i raspoloživosti, Procjene rizika i (doktorski studij) Vjerojatnosna procjena tehnoloških rizika i Raspoloživost elektroenergetskih podsustava. Na doktorskom studiju je mentor i predavač kao vanjski suradnik. Trenutno radi kao vodeći istraživač u Energetskom institutu Hrvoje Požar na području energetskih i klimatskih planiranja.

Dvije je godine boravio kao gostujući znanstvenik od 2012. u European Commission Joint Research Center (EC JRC) u Nizozemskoj. Od 2015. do 2021. je radio u EC JRC u Nizozemskoj kao istraživač u području nuklearne sigurnosti. Dva je puta duže boravio u SAD-u: od 1995. Kao stipendist Međunarodne agencije za atomsku energiju (IAEA) tri godine u tvrtki *Yankee Atomic Electric Co.* na doktorskom usavršavanju, i od kraja 2001. ukupno 18 mjeseci u tvrtkama *Duke Engineering and Services* i *Framatome-ANP* na poslije doktorskom usavršavanju. U SAD-u je razvijao modele pouzdanosti i rješenja za određivanje sigurnosti pogonskih stanja nuklearnih elektrana.

Područje njegovog istraživačkog interesa uključuje korištenje nuklearne energije i obnovljivih izvora energije; analize tehnološkog rizika; rizik klimatskih promjena i energetske transformacije; optimiranje sigurnosti i ekonomičnosti za tehnološka postrojenja.

Član je više domaćih (HRO CIGRE i HND) i međunarodnih (SRA, ANS, ENS i IEEE) strukovnih društava. Predsjedavao je više godina u odjelu za elektroenergetiku i odjelu za pouzdanost Hrvatske sekcije IEEE. Bio je uvršten u *Distinguished Lecturer* program IEEE *Power Energy Society*. Bio je predsjednik Hrvatskog nuklearnog društva; član tehničkog odbora Hrvatskog zavoda za norme HZN/TO E 56 – Pouzdanost; član izvršnog odbora Znanstvenog vijeća za energetiku HAZU i IEEE *Nuclear Power Engineering Committee*; član Odbora za istraživanje i međunarodnu suradnju Fakultetskog vijeća FER-a. Javno je aktivan u diskusijama, informiranju i predavanjima o društveno relevantnim pitanjima iz elektroenergetike.

Do sada je objavio više od stotinu znanstvenih i stručnih radova. Bio je recenzent znanstvenih radova (2014. Je dobio *Reviewer Award* od časopisa *Renewable Energy*, Elsevier), voditelj i član programskog odbora više međunarodnih i domaćih skupova i konferencija.

Aktivno se služi engleskim jezikom.

Oženjen je i otac je dvoje djece.